

Dostaveníčko.

Úvrtka z venkovského zástí. Napnul B. ...

Rtkají mu Karlíček mlynář. Otec jeho jest majitelem mlyna, k němuž menší hospodářství přináležá a Karlíček má ze svých četných sourozenců největší naději, že bude všeho toho dědicem. Jeho mládenectví už několikrát šťastně přezívalo, tak už teď se ani mrazu více báti nemusí. Rodina jeho jest veskrz panská a osvojila si ty nejušlechtilější panské zvyky a způsoby. Rodiče říkají svým dětem "vy Jozífku, vy Karlíčku, vy Rázinko" atd. a tyto zase rodičům "voni tatínka a voni maminko". Titulů těchto se četři vždy přisnē i v sebe větším rozčilení při různých hádkách domácích, jež ve vznešené rodině této velmi častý jsou, což snad také náležá k těm "panským zvykům". U nich se nefekae tak sprostě "osle", nýbrž "vy pane osle", aneb "voni slečno oslice". Jak už podotknuo, je panstvo toto v držení mlyna, ve kterém se ale málo kdy mele. Přičiny toho jsou dvě: předně nedostatek vody a pak nedostatek mléti. Ti "sproští sedláci" nechťjí nic mít si "tak vzdělaným člověkem" jako je "pan otec". Kdo by o tom pochyboval, že velmi učeny je, ten se může nejlépe přesvědčiti, když on chce něco přeslabikovati, jak majetnější si skřipec nasadí. A což "pan syn"? O tom teprve "paní matka" říká, že je "moc študýrovanej". Navštěvoval as před roku první třídu gymnasia v nedalekém městě, neuaučil se skoro ani čísti, zanechal všeho a zčstal doma. Však přeče si nemálo na tom zakládá, že "studýroval".

Kačenka Keckfkova, dcera zámožného rolníka v B., byla velmi sličná dívka, tak že se oči mnohých mladíků místních i okolních po ní točily počaly. Ani Karlíčekovy pozornosti nešla a on vzdor tomu, že byla dcerkou obyčejného sedláka plebeje a přes to, že "paní matka" takřka každodenně svým dítkám přikazovala, by s těmi "selskými pacholky a děvkami" ani nemluvíly, ohtěl se o její přízeň ucházeti. Při nejbližší příležitosti učinil počátek — nezvedlo se mu však. Kačenka zůstala chladnou i vůči nápadníkovi z "tak panského rodu". Neustával však nadbíhati jí vždy znova a znova. Chtic se dotérného seladona zbavit, světila se s tím svému bratru a tento jí slřbil, že jí od něho k pokoji pomůže.

K večeru jednoho pěkného podzimního dne ubírala se Kačenka z pole domů. Karlíček jsa též na straně té v poli zaměstnan a vída jí k domovu jíti, zanechal práce a zrychlil krok, v brzku jí dohonil. Ku své nemalé radosti seznal, že děvče chování své vůči němu změnílo a po delším hovoru toho dočtil, že mu i dostaveníčko přislíbilo. Schůzka umluvena byla na desátou večer, pod lipou u zadních dvřek Keckfkova statku.

Umluvené chvíle sotva se Karlíček dočkal. Vystrojil se jak náležá, ba vzal si dokonce ty nejlepší šaty a vysoký tvrdý klobouk. (Koupil mu ho "pan otec" někde u vetešnika, nosily se totiž klobouky takové před několika roky, snad tehdy, když se Karlíček narodil a on sám říkával, že jest to "nová panská móda".) Tak vyfntěný ubíral se na určené místo. Zmocnila se ho nějaká zlá předtucha, nevěřil, že by to Kačenka myslela do opravdy a nedůvěřivě se ohlížel. Konečně si přeče do dalšrdnatosti a k cíli se pustil. Kdož ví, zdali by se nebyl obrátil na zpáteční pochod, kdyby zdaleka již nebyl spatřil ženskou postavu, o níž se brzy přesvědčiti, že to Kačenka. Znal její kanafasku, její živůtek, i ten světlozlý šátek. Tedy skutečně ona! Přiblíživ se k ní, zvolal poleseptem: "Kačenko! Kačenko!" Místo odpovědi položila oslovená prst na ústa, velíc mu, aby mlčel a obrátivši kroky své k otevřeným dvřkám, kývala na něho, by jí následoval, k čemuž ovšem se pozbfzet nedal. Očtuul se tak v prostěraném dvoře Keckfkově. Domácí psi, dva státní hafani, zavření byli kdysi v chlévku a uctivě pozdávno návštěvnika, jali se prudce lčetkati. Ze svého vězení ven ale nemohli. Obávaje se jich poněkud, váhal Karlíček dále, v tom však děvče k němu přistoupí blíže, a než se nadáá, uhoď mu rukou na tvrdý klobouk, který po ráně té uhožkovi až po uzi zapadl a než se z prvního leknutí vzpamatovati mohl, strčil do něj

domnělá Kačenka oběma rukama tak prudce, že zavrával a ku kroznému svému zděšení nedopadl na zem, ale očtuul se — v jámě na močůvku; ale na tom nebyl dosti. Oba dva psi očti se pojednou u jámy a s děsným štěkotem lapali po hlavě, která z vody vyčnívala jako krokodil z Nilu. Karlíček se nacházel ve smrtelných úzkostech. Měl se dáti od psů roztrhati anebo se utopiti? A skutečně v jednu chvíli se zdálo, že už mu psi hlavu utrhli a pryč ji jeden z nich odnáší, byl to však pouze jeho nešťastný klobouk. V tom ozve se bouchání na dveře a okna bytu Keckfkova a zároveň slýchají pokřik: "Zloději, zloději!" Pantáta Keckfků vyběhnul rychle ven ozbrojen puškou a za ním i ostatní chasa domácí různou zbrojí, jako jsou: vidle, kopáče, závoř a j. opatřená a vše jalo se pátrati po zloději. Náš hrđina už měl na mále, přeče však ještě vyrazil jakýsi skřek ze sebe. Tím upozorněn přistoupili domácí lidé blíže k jámě a k velkemu zděšení svému spatřili tam něco, jako by lidské hlavě podobného. Okamžitě se toho uchopilo několik paží a s hlavou vytaženy i ostatní údy, jež patřily — k nemalému překvapení okolostojících — mlynářovic Karlíčkovi. Jak se tento očtuul v jámě, nedovedl si v první chvíli žádný vysvětliti, on pak na dané otázky nebyl schopen odpovídati jako na gymnasiu. Mezi tím přikvapili, byvše před tím ze sna vyburcováni i okolní sousedé ku Keckfkům, aby i jim popřágo bylo spatřiti toto neobyčejné divadlo. Náš hrđina zůstal skoro bez sebe a dlouho to trvalo než se vzpamatoval a doprovázen několika chasníky domů se odebral mohl. Jak "paní matka" "pana syna" tak napařumovaného přivítala, možno si domyslit.

Teprv po dlouhém čase vřel Karlíček, kdo vlastně to vše nastrojil. Byl to přítel Kačenčina bratra, který se za dívku přestrojil a strčil Karlíčka do jámy, vypustil oba psy, vyburcoval domácího hospodáře i okolní sousedy a pak se schoval. Nejhuře při tom pochodil Karlíček. Nyní když přijde do společnosti a někdo se otaže, "co to je za vůni", Karlíček zlostí div z kůže nevyletí, ale Kačenka má od něho navždy pokoj.

Z ČESKÝCH VLASTÍ.

K obsazování kanovníckých míst při kapitule olomoucké. — Bylo sděleno, že redaktor "Pozoru", pan Knechtl, byl odsouzen k pokutě 380 K. pro stat, v níž činil výtky arcibiskupu Khonovi, že při obsazování kanovníckých míst při kapitule olomoucké nebjá práva, příslušných kapitule. Šlo o obsazení místa prince Hohenloha. Za toto místo, jež příslušelo zadani panovníkovi a o které se dle platných řádů mohou ucházeti také nešlechtičtí, žádoval 15 uchazečů, 12 nešlechtičů, 3 mladí šlechtičtívě. Arcibiskup zaslal všechny žádosti místodržiteli, ale odtud mu na rozkaz z Vídně byly vráceny s příkazem, že má předložit pouze ony tři žádosti šlechtické, ačkoli tyto žadatelé neměli ani potřebného stáří a v dieci olomoucké nikdy nepůsobili. Arcibiskup tomuto příkazu, ač nebyl nikterak odůvodněn statutem kapitulum, vyhověl, místo aby hájil práva kapituly a předložil panovníkovi žádosti všechny. Sám generální vikář P. Weinlich vyznal jako svědek před soudem, že se dosud nikdy nestalo, aby došlé žádosti nebyly zaslány kabinetní kanceláři a že to, co vláda učinila tentokrát, bylo ovšem proti statutu. Přes to redaktor Knechtl odsouzen pro zanedbání povinné redaktorské péče.

Česká novinářská výstava na světové výstavě v Paříži byla již uspořádána. Tak skončena poslední práce díla, k němuž dal podnět Spolek českých žurnalistů, veden snahou, aby na světové výstavě pařížské řádně bylo reprezentováno časopisectvo české. Tisk český, ač pronásledovaný a utlačován, dostoupil od let šedesátých takové výše, že směle staví se po bok tiskům světovým. Nenáť to frás, neboť statistické porovnání s novinářstvem jiných národů poučuje nás, že český tisk zaujímá co do počtu listů, připadajících na určitý počet obyvatel, místo mezi prvními a předními žurnalistiku německou. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku vychází 791 časopisů českých, počet obyvatelů české národnosti jest 5,364,514, připadá tedy jeden časopis na

6781 obyvatele, v Německu a Rakousko-Uhersku vychází 4575 listů německých. Počet obyvatelů národnosti německé v těchto zemích obnáší 59,590,986, připadá tedy jeden časopis německý teprve na 13,025 obyvatelů. Výbor pro uspořádání české novinářské výstavy snažil se, aby řádně dostál úkolu naň vloženému a aby poskytl výstavou úplný obraz našeho časopisectva. Narazil na překážky, jež zamezily, aby cíle svého dosáhl úplně. Malé místo, jež spolek českých žurnalistů obdržel pro svoji expozici jest přčinou, že nemohou být vystaveny výtisky všech českých časopisů, bylo proto nutno sestavit skupiny listů, jež byly ofotografovány (ve formátu 40x50 cm.) avšak ani na fotografické nebudou všechny listy zastoupeny — nepodařilo se výboru získat výtisky všech listů českých pro několikterým upomínání v denních listech i zvláštními, důtklivými dopisy. Více než sto listů českých nezaslalo své výtisky pro výstavu pařížskou. Některé časopisy učinily tak až po odeslání předmětu pro výstavu a nemohl na ně být vzat již žetel. Listy české rozvrženy byly na čtyři skupiny: listy politické — dvě velké fotografie — listy odborné a revue — 3 fotografie, listy americké jedná fotografie, listy denní vystaveny ve zvláštní skupině. Vedle toho vystavuje novinářský výbor grafické znázornění rozšíření tisku českého v zemích koruny české. U každého města jest udán počet obyvatelů a počet výtisků listů tam vycházejících. Časopisy v Praze vycházející naznačeny jsou ve zvláštním obrázci po straně mapy. Nápisy jsou francouzské a české. Americké časopisy pro výstavu laskavě zapůjčila paní Anna Náprstková.

Klerikálově v Římě. — Čeští klerikálově vypravili se do Říma po příkladě svých "bratří" moravských, aby "manifestovali český národ před cizinou". Jenže těchto českých klerikálů bylo tak málo, že nemohli se ani zmocni na zvláštní vlak a proto vůdce výpravy musil na vlak doplatiti 500 K., začež mu klerikální časopis vydává kadidlové díky. Na cestě zajímá poulniky jen dvě místa: Loreto a Assisi. V Assisi prý naši klerikálové docela zazpívali "svatovojtěšskou" píseň, která prý "vzbuzovala obdiv přítomných cizinců i domácího obyvatelstva." V Římě očekával poulniky pražský arcibiskup, jenž zotaviv se poněkud ze své choroby, kterou s trpělivostí pravdě křesťanskou přestál, neváhal podstoupiti dalekou a obtížnou cestu ku hrobu sv. Petra a Pavla. Při sjití se poulníků s arcibiskupem promluvil přelát Králš "v pravdě klasickou řeč", v níž dovodil, že naši klerikálové ježi do Říma, aby "se utvrdili ve sv. víře, aby si jí ještě více zamilovali, aby rádi strasti a starosti snášeli, a aby se naučili svou sv. víru vyznávat i za ni bojovati." Jak viděti, musejí býti naši klerikálové velmi slabí v křesťanských ctnostech, když k vůli nim teprve jezď do Říma; a co si počnou ti řády, kteří zůstali doma? V téř byli duchovní předáci české výpravy přijati v audienci u papeže, jenž prý s nimi velmi laskavě rozhloval. Odevzdali mu na památku: ročník časopisu Katolického duchovenstva, a jiné klerikální spisy, mezi nimi i škváry, nazvané "Slova pravdy". Papež prý "dary" s úsměvem přijal a podotkl, že má aspoň nyní i "velikou biblioteku českou". Kdyby tak věděl, že za takovou bibliotéku by ani u antikváře nedostal krejcaru! Den po té přijati byli i prostř čeští poulníci spolu s ostatními poulníky z cizích zemí. Českým poulníkům [některým] prý byla vyhrazena první místa a papež prý docela si přál, aby zapěl českou píseň. Z těchto formalit ovšem dovedly "Katolické listy" vybějít ohromný význam české pouli pro českou věc, kterou i papež přiznivým přijetim Čechů prý postavil do popředí. Je možno, že jednotlivcům byla vyhrazena přední místa, zrovna tak jako jednotlivcům cizích národů, ale vše bylo jistě chytře nastrojím divadlem, aby "husitský" národ český šel do sebe a v Římě viděl svou spásu. "Cestovní maršálek", Páter Králš a jiní jistě dovedli v tom směru informovati arcibiskupa a ten pak papeže. Že čeští poulníci prohlíželi jen budovy a stavby církevní, že v papeži jen viděli "ubohého vězně vatikánského" a že byli dále "opojeni" vznesenými dojmůy atd., rozumí se samo sebou. Zvlášť pražskému arcibiskupu stále v kadidlových

řezech a člancích vzdávali díky, že ráčil s poulníky společně cestovati. To že arcibiskup do Říma jel napřed, a zpět pojede později, našim klerikálům nevdá; jen když jel.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Palác krále Mino. Z Cañiradu se oznamuje: Anglická archeologická výprava při kopání blže Knossu nedaleko Heraklionu na ostrově Krétě našla pozůstatky budovy, pocházející z doby předmykenské, o níž se předpokládá, že to byl palác, kde sídliel král Minos a jeho nástupci. Objev tento byl však provázen objevem ještě důležitějším a zajímavějším. V budově nalezeno několik cihel a desek s nápisy, jež, jak se zdá, potvrzují názor mr. Evansa, že foinická abeceda musila vzniknout teprve po písmu předhomerském. Z toho se soudí dále, že kultura krétská, jež se později rozšířila po Řeku, c nebyla původu cizího, nýbrž že vznikla na ostrově samém, v dobách předhistorických a tam se též vyvinula.

Panika v kostele. Cañibrské listy oznamují: Drzostí několika dolinářů způsobena byla minulé neděle ve chrámě Panny Marie panika, při níž několik dam bylo dosti povážlivě poraněno. Jakýs dolinář ukradl jedné dámě hodinky; jakýs mladík to však zpozoroval a srazil darebu k zemi. Souduh dolinářů, aby kamarádu pomohl k úniku, bodnul dámu do paže, takže hlasitě vykřikla. Následkem toho byla panika, jež se zmocnila všech přítomných ve chrámě. Vše tlačilo se k východům, mnoho osob bylo povaleno a pošlapáno, jiným byly roztrhány šaty anebo ztratily klobouky, kabáty atd. Velký počet dám omdlel a jiné byly v tlačenci těžce pomáčkány. Dolináři unikli i s hodinkami. Téhož večera opakován též manévř ve chrámě sv. Petra v Galatě. Při tom strhla se rvačka a jakýsi Malťán byl dareby těžce pobodán.

Činili pirati. Z Kantonu se oznamuje: Cizím obchodním závodům zdejším zaslány byly těchto dnů výhrůžné dopisy za účelem vydírání peněz. Dopisy ty měly obsah as následující: "Pisatelé tohoto dopisu tvoří silnou a mocnou lupičskou tlupu na řece Západní a Severní. Poněvadž naše prostředky nestačí, vaše firma pak, jak jsme slyšeli, jest velmi bohatá, vyzýváme vás, abyste nám zaslali podporu 2000 dolarů. Splnitelii náš požadavek, vezmeme vaši firmu pod svoji ochranu. Prosíme, abyste peníze toliko po jediném muži v bankovkách zaslali ke květinovému čluvu Jung Hua, a odevdzali je tam členu naší společnosti jménem San Ho, jenž tam bydlí. Kdyby vaše firma požadavku našemu nevyhověla, aneb oznámením úřadům způsobila naše pronásledování, vyhodíme váš dům prachem do povětří a všem obyvatelům srazíme hlavy. To bude nájisto provedeno. Pošlete-li peníze, neposlejte s nimi mnoho lidí (jak již praveno), neboť by nás ani nespattřili. Vína za následky padla by na vás. San Ho Tang." Na žádost konsulů bylo vyšetřování ihned zavedeno. Vyslovuje se pochybnost, pocházejí-li tyto dopisy vskutku od piratů.

Zapomenutá stráž. Šprýmová historka udála se onchdy v Paříži. O bezpečnost státní zastavárny v Mont de Piété pečje stráž pečchoty, čítající osm mužů a poddůstojníka. Técho dnů dostavila se na stráž u zastavárny četa 115. pluku pečchoty v ustanovenou hodinu. Minuly den a noc, aniž se přihodilo cos zvláštního. Druhého dne, k 3/4 10 hod. — Ve Francis se děje střídní stráž o 10. hod. dop. — přichystala se stráž dle předpisu k vystřídání. S tornistry na zádech čekali na znamení hlídky, že se blíží nová stráž. Odbila dosáta, nikde ani památky. Ne-trpělivě rozhlíželi se desátník po ulici v pravo i v levo — nic nená vidět. Jest jediná hodina a do-sud nejsou vystřídání. Odbila dvanáctá a mužstvo počíná pozbý-vá myslí. Co pak na ně zapome-nuli? Odměněný krok nové stráže dosud se neozývá, ale tím cítenějí hlásí se hlad, nebožtci těžce po-strádaří obvyklé stravy. Co počít? Něco koupit? Na to nestačí pen-zě. Tu přišel jakýs vstoučejný spasi-tele komisař zastavárny, jenž uspořádal mezi úředními sbírku pro vyhladovělé vojny a dal přiv-nést z blízké vinárny jídlo. Při této nečekávané hostině zapome-nuli vojákové na svůj nepřijemný osud a neobyčejně dlouhý pobyt

NEČISTÁ KREV. NÁSLEDKEM tuhé stravy, kterou obýčejně v zimě jíd-me, snadno stane se mla, že játra pak dobře nepracuj, následkem čehož povstávají různé NEMOCE JATERNÍ! a nám pak nemalé obtíže působí. Proti tomu stává výtečného prostředku, známého co Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen proti všem nemocem. Po mnoho roků získává si tento nejlepší domácí prostředek stále více přátel, kteří vždy vynášjí ..... Jež co ..... Neprekonatelný lék domácí.

na strážnici nebyl jim již nikterak nepřijemný. Teprve po několika hodinách — bylo již k večeru — byli vystřídání. Teď se vše vsvětlilo. Nová stráž byla omylem poddůstojníka, jenž službu rozdělil, poslána místo na Mont de Piété k bance francouzské a když shledala, že tu stráž již vystřídána, musila se vrátit opět do kasárna. Teď se musilo teprve zjistit, která stráž ještě nebyla vystřídána. A poněvadž to trvalo nějakou chvíli, stalo se, že stráž na Mont de Piété měla službu prodlouženou o 7 až 8 hodin.

Potřebujete dokonalý šicí stroj?

Mžemo přívem říci, že šicí stroje "Pokrok Západu", které jsme po minulých 6 neb 7 roků našim odběratelům nabízel, jsou dokonalější nežli stroje nabí-zené kterýmkoliv jiným časopisem českým. Každý rok utvrzuje nás v tomto pio- svědění, neboť ačkoli v rar j Pokrok Západu nabídneme na zkoušku na 30 dnů a komu by se nelíbil v jakémoliv ohledě, tomu vrátíme peníze opět a přijme stroj od něho po zkoušce takové, přeče snad nepřihlásí se nikdo, jenž by byl chtěl stroj vrátiti. To jest dostatečným důkazem, že šicí stroje "Pokrok Západu" jsou nejdokonalějšími, tak dokonalými, jak vůbec kterékoli stroje na světě mžže. Až posud prodáváli jsme, prodáváme a ovšem prodáváti bude ze stroje a oby-čejným zařízením, při kterémž svršek, totiž část obsahující hlavní pracovní část stroje, připevněn jest na ploše stolu neboho. Vřak modra vyzádal a si též změnu ve stavbě šicích strojů. V nejlépeších domácíchotech čestřjí milti nyní stroje, při kterýchž svršek, čili část obsahující celé pracovní čtřř stroje, spouští se pod plochu stolu šicého a na místě obyčejné bedničky, kterou se pracuje část při obyčejných strojích příkrývá, přiklopí se stroj pouze deskou na pantlech zavřev- nout, tak že tvoří šíc stroj, když jest po práci, uzavřený, rovný stolek, jak viděti jest na stroji tu vyobrazeném. Tento nový druh soustavy šicích strojů nazývá se

Drop-Head Cabinet. Jelikož pečujeme vždy o to, aby našim čtenářím a odběratelům dostalo se vždy to nejlepší a nejnovější, proto a potěšením sdělujeme, že jsme učinili opa- čením takové, abychom mohli šicí stroje tohoto druhu našim odběratelům posky- tovati a sice za cenu až úžasně nízkou, vzhledem ku obyčejné ceně kráské. Drop-head cabinet stroje prodávány jsou jednotli- za 405 lotově aneb za 475 na splátku. My obstaráme našim předplatitelům "drop head cabinet" stroj Pokrok Západu, se zaručením úplné spokojenosti a vrácením peněz do třiceti dnů, když by se nelíbil, jak následuje:

- Stroj Drop-head Cabinet Pokrok Západu, čís. 5, s třemi šuplíky po každé straně a jedním uprostřed \$26.00
  - Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed, jak viděti jest na vyobrazení, ... \$25.00
  - Tentýž stroj číslo 3, s jedním šuplíkem na každé straně a jedním uprostřed \$24.00
- Ovšem že nimo "drop-head cabinet" prodáváti budeme též nadále jako dosud stroje obyčejné soustavy, jakéž jsme po minulých letech odběratelům našim k jejich úplné spokojenosti obstarávali a sice stroje "Pokrok Západu" jak viděti jest na vyobrazení následující prodáváme za následující ceny:
- Stroj "Pokrok Západu" čís. 5, s 3 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed \$24.00
  - Tentýž stroj čís. 4, s 2 šuplíky po každé straně a jedním uprostřed, jak viděti na vedlejším vyobrazení \$23.00
  - Tentýž stroj čís. 3, s jedním šuplíkem po každé straně a jedním uprostřed \$22.00
- Všechny tyto stroje jsou téže soustavy a téhož dokonalého sestavení. Rozdíly v ceně člni pouze za jediné jen počet šup- líků. Stroje dodáváme buď z dřeva ořechového — travné, aneb z dubového, světlé, dle přání.

V ceně, kteráž jest výše uvedená za stroje, zahrnuto jest již i předplatné na časopis na rok. Každý stroj opatřen jest českým i anglickým návodem k zacházení s ním.

Všechny tyto stroje zhotoveny jsou co nejdůkladněji zručnými ře- melníky, z nejlepšího materiálu a jsou elegantní úpravy. Činník jest nejnovějšího a nejjednodušního za- řízení, tak zvaný samonavílačí. Čívka vloží se do člunku a pouhým zatáhnutím za konec nitě jest čílněk navlečen. Jehla jest samosazovací, totiž vložíme- pravým způsobem do žlábků, tedy usadí se bez jakýkoliv zvláštní pozornosti pou- hým zastrčením sama do pravé polohy. Každý stroj má též samotiný navílač a všechny potřebné přístroje. Jako obrubovky, započíváky, sběrky atd. úplnou sbírku u úhledné skříně, kteréž obdržjí se zdarma.

Nevredme obchod v šicích strojích a neprodáváme je k vůli vřdíka. Anž jsou stroje, kteréž nabíráme, špatnější, proto jen, že jsou lacnější. Jednak jen pouze jen ve prospěchu a zájmu našich čtenář, opatřujeme tyto stroje přímo u továrny, za hubové a za ce ty tovární a ukfíme tím tak povolici až 2 třetiny vřídoby, kteréž by plynula co vřídlek do kapses státních jednateř a místních i pomodních jednateř, kteří vřídlni chci a musí být šití a musí proto vydáváti. Opakujeme, co jsme sverchu pravili: Zaručujeme úplnou spokojenost a nabíráme vřakem kdož stroje od nás koupí, jest- líže by shledali do 30 dnů, že by v jakémkoliv ohledě, buď v dokonalosti, úhlednosti, práci neb v čemkoliv jiném nevyhovral se nejlepšímu strojímu, může jež do té doby kdykoli vrátiti a obdržjí své peníze nazpět.

Každý z těchto strojů zaručen jest na 5 roků a více zaručeno je, že jest nejnovější soustavy, dohoř zhotoven, a nejnovějšími zdokonaleními, že je tak líbe a lebec jak jen který stroj jiti může a kterakoliv část by se sveržděla vadnou jakýmkoliv způsobem a poškodila se, bude nahrazena. Záruka nevztahuje se na přístroje, ani na ježby atd.